

[Rytter.]

delse vil staa op og sige: Nu har vi gennemført det for København, hvorfor saa ikke gennemføre det ude omkring? Jeg vil bede ham om ikke at tænke slet saa meget paa Københavns Kommunalbestyrelse, men ogsaa paa de Principper, som burde være bestemmende overalt i Landet.

Justitsministeren (Steincke): Naar jeg har bedt om Ordet i denne mindre betydningsfulde Sag, er det som menigt Medlem af det høje Ting. Jeg savner en afdød betydelig Repræsentant i Tinget, nemlig Dr. Edvard Brandes. Han vilde, hvis han havde levet, være kommet herop og — i betydelig elegantere Vendinger, end undertegnede kan præstere — have sagt omtrent følgende: Hvorledes forstaaer den ærede Forslagsstiller sit eget Ændringsforslag? Thi der staaer følgende: „Magistraten bestaar af en Overborgmester og Borgmestrene og Raadmændene, hvis Antal fastsættes ved kongelig Resolution, dog saaledes, at deres samlede Antal ikke kan overstige 12.“ Dr. Brandes vilde dels have paapeget, at en Jurist burde have affattet denne Paragraf i et noget bedre Dansk, dels vilde han have protesteret voldsomt imod, at der skulde være 12 Raadmænd.

Rytter: Jeg tør hævde, at hvis Dr. Brandes havde været til Stede her i Tinget, vilde han have sluttet sig til Princippet i dette Ændringsforslag, idet han netop var Modstander af, at man i en Lov nævnte et Tal og saa ved Siden af sagde: I øvrigt kan man gøre det modsatte ved en kongelig Resolution.

Hvad angaar Forstaaelsen af Ændringsforslaget, tror jeg oprigtigt talt, ingen kan være i Tvivl. Justitsministeren var saa elskværdig at læse Ændringsforslaget op, og det lød meget klart: dog at deres Antal — nemlig Borgmestrene og Raadmændenes samlede Antal — ikke maa overstige 12. Jeg tror, alle vil kunne forstaa det.

Justitsministeren (Steincke): Det er mig umuligt at vide, hvorledes den store afdøde vilde have stillet sig til Realiteten i Sagen, men det har jeg heller ikke udtalt noget om. Derimod er jeg ganske sikker paa, at han vilde have været meget betænkelig ved den af Forslagsstilleren foreslaaede Affattelse, idet den ikke efter almindelig dansk Sprogbrug kan forstaaes paa anden Maade, end at Raadmændenes samlede Antal ikke kan overstige 12. Og i hvert Fald ved jeg, at han ikke vilde

have forstaaet Ændringsforslaget saaledes, som Forslagsstilleren selv gør det; thi skal Borgmestrene medregnes under de 12, vilde han i hvert Fald ogsaa have regnet Overborgmesteren med. Denne Klaring bør man da i hvert Fald søge tilstræbt: Hvorfor Overborgmesteren efter det ærede Medlems Fortolkning skal have en anden Stilling end Borgmestrene og Raadmændene.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard): Der kan ikke være Tvivl om, at rent sprogligt har den højtærede Justitsminister Ret i, at det ærede Medlems Ændringsforslag gaar ud paa, at Raadmændenes Antal ikke kan overstige 12, det er aldeles givet, men jeg tillægger det ikke nogen Betydning, da Ændringsforslaget formentlig bliver forkastet her i Tinget. Jeg har imidlertid bedt om Ordet for at gøre den ærede Forslagsstiller opmærksom paa, at han ikke har Ret til paa Grundlag af juridiske Synspunkter at sige noget saadant som dette, at man fastsætter noget bestemt i Loven og derefter kan sige det modsatte i en kongelig Resolution. Det er ganske uberettiget at fremsætte en saadan Udtalelse, idet Loven siger, at der er saa og saa mange Borgmestre og Raadmænd, og at deres Antal kan forøges ved kongelig Resolution. Det vil sige, at selve Loven giver Udtryk for, at Lovgivningsmagten ikke anser Spørgsmaalet om en Udvidelse af Medlemmernes Antal for noget vigtigere, end at Udvidelsen kan foretages som en administrativ Foranstaltning gennem en parlamentarisk Minister. Der kan ikke udstedes en kongelig Resolution, som siger det modsatte af Loven, men der kan udstedes en kongelig Resolution i Henhold til selve Loven. Ifølge denne skal der være et Antal Borgmestre og Raadmænd som det, der staaer her, plus dem, der staaer i den kongelige Resolution.

Rytter: Den højtærede Indenrigsminister er kommet meget langt ud. Den højtærede Minister bør lægge Mærke til, at hvad vi fra vor Side er imod, er, at man siger i Loven: Antallet skal være saadan og saadan, dog kan man ved kongelig Resolution sige, at

Rettelse.

Sp. 601, L. 14 f. o. ændres „Finansministeren“ til: „Statsministeren“.